

László Noémi

575 Kvár

száradó aszfalt
lilánarancs fellegek
betonváz alkony

gesztenyelombot
lefejezett szárat
fésül a reggel

friss pára terjeng
földre hajlik a sötét
pillog a lámpa

kanyargó úton
szakadozik a fehér
éjkavics pattan

tótükör széntej
beóvakodik a hold
fénysziget úszik

barackvirágot
zsákba gyömszölt füvet
úsztat a hajnal

szól a riasztó
megtelik a szemsarok
fekete füsttel

rézlakat kattan
gyűrűznek a mosolyok
reng a gyaloghíd

László Noémi 1973, Kolozsvár. József Attila-díjas költő. 1995-ben jelent meg első verseskötete. Legutóbbi kötete: *Föld*, 2013. A kolozsvári *Helikon* irodalmi lap vers- és műfordítás rovatának szerkesztője.

agyagos színét
földtől veszi a folyó
égre vetíti

huzalpár surrog
kattogás a síneken
térdel a színház

kávézacc órák
fékolaj és fém szaga
sípol a mozdony

nincstornya templom
hársvirágos regiment
farkasszemet néz

babérmagkoszorús
galambtörténelmet ír
bronzal és kővel

vízszikra lobban
kentaúra tűz a nap
menyasszony ásít

levélről levélre
vándorol a csigaház
süllyed a lépcső

tér idő hajlik
krizantém nő gyertya fogy
varjúhad gubbaszt

roggyan a kémény
záporzik a napsugár
csorba ereszre

derékig lisztben
araszol az éjszaka
prüszköl a Főtér

koromsötétről
ábrándozik a Szamos
délre tüzet fog

csillan a fényben
fogaim közt csikorog
városi porszem

pattogó kékség
iszapba fúlt flakonok
futok a gáton

körhinta vaslánc
gumiszőnyeg csúszdamély
tombol a friss hús

foodpanda dm
OTPBANK Vodafone
Bulgakov Taxi

szülészet könyvtár
sürgősségi klinika
hamvasztó templom

megállt az óra
eldugult a lefolyó
hol van a kulcsom

reccsen a padlás
kesztyű bélyeg kottalap
tönkrement kontyok

nagyáriáról
visszapattant nevetés
cseng a sorok közt

mézsínű hangszer
sikoltozó sárgaréz
bársony ütősök

hajdani rendház
régii tűzoltótorony
ó sarokbástya